



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 51616/11
Edo IVANČIĆ i TVORNICA CEMENTA UMAG D.O.O.
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 24. ožujka 2020. u odboru u sastavu:

Krzysztof Wojtyczek, *predsjednik*,
Pere Pastor Vilanova,
Pauline Koskelo, *suci*,

i Renata Degener, *zamjenica tajnika Odjela*,

uzimajući u obzir gore navedeni zahtjev podnesen 1. kolovoza 2011. godine,
uzimajući u obzir očitovanje koje je dostavila tužena Vlada i odgovor na očitovanje koji su dostavili podnositelji zahtjeva,
nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

1. Prvi podnositelj zahtjeva, g. Edo Ivančić, hrvatski je državljanin, rođen je 1948. godine i živi u Umagu. Drugi podnositelj, Tvornica cementa Umag d.o.o. („društvo podnositelj“) je društvo s ograničenom odgovornošću s registriranim sjedištem u Umagu. Oboje podnositelja zahtjeva pred Sudom je zastupao g. G. Babić, odvjetnik iz Pule.
2. Hrvatsku Vladu („Vlada“) zastupala je njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik.

A. Okolnosti predmeta

3. Činjenično stanje predmeta, kako su ga iznijele stranke, može se sažeti kako slijedi.

1. Prekršajni postupak

4. Dana 21. srpnja 2006. godine rudarski inspektor Državnog inspektorata Republike Hrvatske, Područna jedinica Rijeka podnio je Prekršajnom sudu u Umagu zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka protiv podnositelja zahtjeva. Navedeno je da su podnositelji zahtjeva 28. srpnja 2005. godine oko 9 h izvodili rudarske radove i eksploatirali mineralne sirovine za proizvodnju cementa u kamenolomu na području Kravljji rt te da su također započeli s mehaničkim radnjama stabilnog postrojenja za brušenje cementa pokraj tvornice cementa, sve bez potrebnih dozvola. Dakle, eksploatirali su mineralne sirovine bez potrebne dozvole, čime su prekršili Zakon o rudarstvu.
5. Dana 19. studenog 2007. Prekršajni sud u Umagu obustavio je postupak protiv podnositelja zahtjeva zbog nastupanja zastare.

2. Kazneni postupak

6. Dana 26. srpnja 2006. isti je Državni inspektorat protiv podnositelja zahtjeva podnio kaznenu prijavu Općinskom državnom odvjetništvu u Bujama navodeći da su u razdoblju od 28. veljače 2020. do 28. srpnja 2005. izvodili rudarske radove eksploatacije rudnog blaga za proizvodnju cementa u kamenolomu Kravljji Rt bez potrebne dozvole.
7. Dana 31. ožujka 2008. godine, Općinsko državno odvjetništvo u Bujama je Općinskom sudu u Bujama podnijelo optužni prijedlog protiv podnositelja zahtjeva, navodeći da su od 1. listopada 2004. godine do 28. srpnja 2005. godine eksploatirali i vadili mineralne sirovine za proizvodnju cementa u kamenolomu Kravljji rt bez potrebne dozvole, te da su tako počinili kazneno djelo protupravne eksploatacije rudnog blaga.
8. Na glavnoj raspravi održanoj 24. veljače 2010. branitelj podnositelja zahtjeva prigovorio je da se protiv podnositelja zahtjeva već vodio prekršajni postupak zbog istog kažnjivog djela te je dostavio presliku rješenja Prekršajnog suda u Umagu od 19. studenog 2007. Nije bilo odgovora na taj prigovor.
9. Dana 15. svibnja 2010. podnositelji zahtjeva podnijeli su prigovor protiv optužnice, koji je odbačen kao nedopušten 6. rujna 2010.
10. Dana 18. listopada 2010. podnositelji zahtjeva su podnijeli ustavnu tužbu, navodeći, između ostalog, da je povrijeđeno načelo *ne bis in idem* jer im se za isto kažnjivo djelo sudilo u prekršajnom postupku. Dana 24. veljače 2011. Ustavni sud Republike Hrvatske je odbacio njihovu ustavnu tužbu kao nedopuštenu jer osporeno rješenje ne podliježe ustavnopravnom preispitivanju.
11. Naposljetku, 13. studenog 2017. Županijski sud u Puli odbio je sve optužbe protiv podnositelja zahtjeva zbog nastupanja zastare.

B. Mjerodavno domaće pravo i praksa

12. Mjerodavni pravni okvir i praksa citirani su u predmetu *Smoković protiv Hrvatske* (br. 57849/12), stavci 13.-25. od 5. prosinca 2019.).

PRIGOVORI

13. Podnositelji zahtjeva su prigovorili na temelju članka 6. Konvencije da kazneni postupci protiv njih nisu bili poštenu.
14. Također su prigovorili na temelju članka 4. Protokola br. 7. da je u njihovom predmetu povrijeđeno načelo *ne bis in idem*.

PRAVO

15. Podnositelji zahtjeva su se pozvali na članak 6., stavak 1. Konvencije i na članak 4. Protokola br. 7., čiji relevantni dijelovi glase kako slijedi:

članak 6.

„...u slučaju podizanja optužnice za kazneno djelo protiv njega, svatko ima pravo da ... sud ...pravično ispita njegov slučaj.“

članak 4. Protokola br. 7.

„ 1. Nikome se ne može ponovno suditi niti ga se može kazniti u kaznenom postupku iste države za kazneno djelo za koje je već pravomoćno oslobođen ili osuđen u skladu sa zakonom i kaznenim postupkom te države.“

16. Vlada je u svom očitovanju navela da podnositelji zahtjeva nisu iscrpili sva domaća pravna sredstva. Podnositelji zahtjeva su osporili tu tvrdnju.
17. Sud smatra da nije potrebno detaljno ponoviti argumente stranaka u ovom predmetu budući da zahtjev u svakom slučaju nije dopušten iz sljedećih razloga.
18. Glede prvog prigovora podnositelja zahtjeva, da kazneni postupak protiv njih nije bio pošten, Sud primjećuje da su podnositelji zahtjeva na kraju oslobođeni svih optužbi (vidi točku 11. ove odluke). Dakle, oni više ne mogu tvrditi da su žrtve povrede kojoj prigovaraju (vidi *Batmaz protiv Turske*, 714/08 stavak 36., 18. veljače 2014., i *Khlyustov protiv Rusije*, br. 28975/05, stavak 103., 11. srpnja 2013.).
19. Glede drugog prigovora podnositelja zahtjeva, u vezi navodnog kršenja načela *ne bis in idem*, Sud podsjeća da je nedavno u predmetu *Smoković protiv Hrvatske* (citiran gore, stavci 35.-46.) utvrdio da je identični prigovor nespojiv *ratione materiae* s tom odredbom, smatrajući da rješenje kojime se obustavlja prekršajni postupak zbog nastupanja zastare ne predstavlja ni „osudu“ ni „oslobođenje“ u smislu članka 4. Protokola br.7. Konvencije. Sud ne vidi razloga zašto bi odstupio od tog zaključka u ovom predmetu.
20. U skladu s gore navedenim, prigovori izneseni u ovome predmetu nespojivi su *ratione materiae* s odredbama Konvencije u smislu članka 35. stavak 3 (a) i moraju se odbaciti u skladu s člankom 35. stavak 4.

Iz tih razloga, Sud, jednoglasno,

Utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku 28. svibnja 2020.

Renata Degener
zamjenik tajnika

Krzysztof Wojtyczek
predsjednik

odluku preveo
Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava